RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.338 van 4 november 1999
in de zaak A. 85.533/VII-18.825.

In zake : de n.v. WATERHOF,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. BEEKEN,
kantoor houdende te TIELT-WINGE,
Kraasbeekstraat 41

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. WATERHOF op 19 juli 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vragen van het besluit van 8 juli 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij haar beroep tegen het besluit van 13 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek houdende weigering van de vergunning voor het exploiteren van zijn inrichting gelegen te Lubbeek, Gellenberg 113A, niet wordt ingewilligd en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partij op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het voormeld besluit van 8 juli 1999;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON, op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot regeling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 september 1999, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 23 september 1999;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BEEKEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. Op 29 oktober 1995 vraagt de verzoekende partij aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek een milieuvergunning om te Lubbeek aan de Gellenberg nr. 113A een "recreatieve manège" te expoiteren.

1.2. De aanvraag wordt in eerste aanleg geweigerd met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek van 31 januari 1996.

1.3. De verzoekende partij stelt op 7 februari 1996 tegen dat weigeringsbesluit beroep in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant.

Met een besluit van 6 juni 1996 verklaart de bestendige deputatie het beroep ongegrond en weigert ze de gevraagde vergunning.

Het weigeringsbesluit van 6 juni 1996 steunt op de volgende motieven :

> "Overwegende dat de bestaande inrichting betrekking had op mestkalveren; dat de aanvrager deze inrichting nooit heeft geëxploiteerd; dat het dus niet gaat om de verplaatsing van een bestaand, vergund bedrijf;
> Overwegende dat de dagelijkse afvoer van vaste mest een illusie is; dat er trouwens een mest-container is voorzien;
> Overwegende dat de kelders onder de stallen de urine ontvangen; dat het dus om kelders voor vloeibare mest gaat; dat voor de verwijdering geen voorzieningen zijn getroffen;
> Overwegende dat het recreatiegebied te klein is voor een dergelijke inrichting met een dergelijk groot aantal dieren".

1.4. De verzoekende partij heeft bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de weigeringsbeslissing.

Met het arrest nr. 79.125, van 4 maart 1999, wordt het besluit vernietigd.

Dat arrest bevindt alle in het besluit van 6 juni 1996 gehanteerde weigeringsmotieven niet deugdelijk.

Met betrekking tot het laatste weigeringsmotief wordt overwogen :

> "2.2.2.3. Ook het laatste motief, als zou het betrokken recreatiegebied te klein zijn voor een dergelijke inrichting met een dergelijk groot aantal dieren, is niet afdoende.
>
> Het bestreden besluit, evenals alle partijen, aanvaarden immers de verenigbaarheid van de inrichting met de bestemming 'recreatiegebied'.
>
> Dat die bestemming 'achterhaald' zou zijn is niet relevant, vermits alleen rekening mag gehouden worden met het gewestplan, zoals het ten tijde van het nemen van het bestreden besluit van kracht was.
>
> Om dezelfde reden is ook het feit dat de verzoekende partij naderhand gevraagd heeft het desbetreffende terrein om te vormen tot woongebied, niet van belang.
>
> Bovenvermelde loutere bewering volstaat geenszins om te besluiten tot de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de gevraagde inrichting, en zeker niet gelet op het gunstig stedenbouwkundig advies van AROHM".

Het vernietigingsarrest wordt aan de bestendige deputatie betekend op 5 maart 1999.

1.5. Ingevolge voormeld vernietigingsarrest herneemt de bestendige deputatie de beroepsprocedure tegen de in eerste aanleg genomen weigeringsbeslissing.

1.6. In het kader van de herneming van de beroepsprocedure worden verscheidene adviezen uitgebracht.

a. Het advies van de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van AROHM van 17 maart 1999 is gunstig.

In dat advies wordt meegedeeld dat de inrichting volgens het gewestplan Aarschot-Diest, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 november 1978, gelegen is in een recreatiegebied.

b. Door de afdeling milieuvergunningen van AMINAL wordt op 7 april 1999 eveneens een gunstig advies verleend (mits de geproduceerde vloeibare mest op de geëigende wijze wordt afgevoerd).

d. De Vlaamse Landmaatschappij verleent op 21 april 1999 een gunstig advies "indien de totale mestafzet naar de toekomst toe kan bewezen worden door middel van nieuwe mestafzetcontracten".

e. Door de provinciale milieuvergunningscommissie wordt op 21 juni 1999 geadviseerd om het beroep van de verzoekende partij in te willigen en om de gevraagde milieuvergunning te verlenen voor een termijn van twintig jaar.

In het advies wordt onder meer gesteld :

> "De wijziging van de bestemming van een gebied (op het gewestplan) is een aspect dat buiten het Vlarem valt.
>
> Volledigheidshalve dient vermeld te worden dat de gemeenteraad van Lubbeek zich in zitting van 19/03/1997 principieel akkoord verklaarde om een B.P.A. 'Gellenberg 1' op te maken om de bestemming van de betrokken percelen te wijzigen van recreatiegebied naar woongebied met landelijk karakter.
>
> Dit principieel akkoord heeft echter geen invloed op de beoordeling van onderhavige aanvraag aangezien de bestemming recreatiegebied volgens het gewestplan tot op heden de enige rechtsgeldige bestemming is.
>
> (...)
>
> Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Aarschot-Diest (K.B. van 07/11/1978) gelegen is in een recreatiegebied palend aan een woongebied, een landelijk woongebied, een bosgebied en een agrarisch gebied; dat binnen een straal van 100 meter rond de geplande inrichting zich 1 vreemde woning bevindt; dat deze woning, gelegen in de landelijke woonzone, zich bevindt op 40 meter van de paardestallen en de rijpiste; dat de frequentie en de intensiteit van de geurhinder beperkt zullen zijn en bezwaarlijk als abnormaal kunnen worden bestempeld voor een woongebied met landelijk karakter;
>
> Overwegende dat overeenkomstig art. 16 van het K.B. van 28/12/1972 betreffende de toepassing van gewestplannen de recreatiegebieden bestemd zijn voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accomodatie, al dan niet met inbegrip van de

verblijfsaccomodatie; dat in deze gebieden de handelingen en werken aan beperkingen kunnen onderworpen worden ten einde het recreatief karakter van de gebieden te bewaren; dat het project van de manège met cafetaria voldoet aan de planologische voorschriften van het gebied".

1.7. Met het bestreden besluit wordt het beroep van de verzoekende partij opnieuw verworpen en de vergunning andermaal geweigerd.

Dit besluit steunt op volgend motief :

"Gelet op de ligging van de inrichting, op het ogenblik van de aanvraag in een recreatiegebied volgens het gewestplan Aarschot-Diest vastgesteld bij KB van 07/11/1978, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn art. 16 van het KB van 28 december 1972 betreffende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen;

Overwegende dat de gemeenteraad van Lubbeek in zitting van 19/03/1997 principieel akkoord ging om een B.P.A. 'Gellenberg 1' op te maken om de bestemming van de percelen sectie C nrs. 378e2 en 378t3 te wijzigen van recreatiegebied naar woongebied met landelijk karakter;

dat dit B.P.A. door de bestendige deputatie in haar vergadering van 08/07/1999 gunstig geadviseerd werd;

dat de uitbating van de manège rekening houdend met de beslissing in verband met bovengenoemd bijzonder plan van aanleg, de goede plaatselijke ordening in gevaar brengt;

dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat, om deze reden de uitbating te weigeren";

2. <u>Kennelijke gegrondheid van het beroep</u>

2.1. Overwegende dat het tweede middel de schending aanvoert van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 79.125, van 4 maart 1999; dat de verzoekende partij dit middel als volgt ontwikkelt :

"De bestendige deputatie weigert de milieuvergunning aan verzoekster af te leveren omwille van een op handen zijnde doorvoering van een B.P.A. betreffende de betrokken percelen van verzoekster.

Daarbij schendt zij het gezag van gewijsde van het eerste arrest van de Raad van State.

(...)

Het beginsel zelf van de administratieve rechtspraak wordt genegeerd indien het bestuur -voor wettig houdend wat de administratieve rechter onwettig heeft geacht- zich aan het vernietigingsarrest niet stoort (R.v.St., VAN VUCHELEN, nr. 19.197 d.d. 18 oktober 1978).

Wanneer de Raad van State eerder reeds besliste dat de in graad van beroep beslissende overheid zich op het ogenblik van de indiening van de aanvraag dient te plaatsen voor wat haar legaliteits- en beleidsbeoordeling betreft, komt het de bestendige deputatie niet meer toe om nieuwe argumenten te putten uit een eventueel later tussen te komen wijziging, zeker niet wanneer deze wijziging in het eerste arrest reeds als niet-relevant werd beoordeeld.

De bestreden beslissing dient dan ook opnieuw vernietigd te worden wegens de schending van het gezag van gewijsde van het eerste vernietigingsarrest";

2.2. Overwegende dat het middel kennelijk gegrond is; dat het bestreden besluit immers opnieuw voorbijgaat aan de principiële verenigbaarheid van de gevraagde inrichting met de gewestplanbestemming "recreatiegebied", blijkens de formele motivering ditmaal op grond van het nog niet definitief goedgekeurde bijzonder plan van aanleg "Gellenberg 1", dat als bestemming voor het betrokken perceel "woongebied met landelijk karakter" zou voorzien; dat de toevoeging dat de beweerde niet-overeenstemming van de inrichting met dat bijzonder plan van aanleg "de goede plaatselijke ordening in gevaar brengt" aan die vaststelling geen afbreuk doet; dat aldus opnieuw geen rekening wordt gehouden met het geldende gewestplan, op grond van een mogelijke toekomstige omvorming van het terrein tot woongebied; dat het bestreden besluit dus strijdt met de desbetreffende overwegingen die aan het vernietigingsarrest nr. 79.125 ten grondslag lagen; dat aldus het gezag van gewijsde van dat arrest inderdaad is geschonden;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij nog een ander middel heeft aangevoerd dat tot een ruimere vernietiging kan leiden en dat zij ter terechtzitting

aandringt op een vernietiging op grond daarvan; dat dit middel evenwel in het auditoraatsverslag niet kennelijk gegrond wordt bevonden, maar integendeel wordt verworpen; dat het aldus door het bevoegde lid van het auditoraat niet op grond van de specifieke regeling vervat in artikel 94 van het procedurereglement is aanhangig gemaakt; dat de verzoekende partij zich ter terechtzitting niet heeft verzet tegen de toepassing van de procedureregeling neergelegd in bedoeld artikel 94; dat het tot een ruimere vernietiging strekkende middel bijgevolg niet kan worden onderzocht;

Overwegende dat het kennelijk gegrond bevinden van het tweede middel leidt tot de vernietiging van het bestreden besluit; dat er dienvolgens geen grond is om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 8 juli 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep van de n.v. WATERHOF tegen het besluit van 13 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek houdende weigering van de vergunning voor het exploiteren van zijn inrichting gelegen te Lubbeek, Gellenberg 113A, niet wordt ingewilligd en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Er is geen grond om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **R. STEVENS.**